

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-176/23-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice L. B. M. iz Z., koju zastupa opunomoćenica Lj. P. P., odvjetnica u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 4. siječnja 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/22-01/793, urbroj: 401-01/03-23-7 od 26. svibnja 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništeno je rješenje Ministarstva znanosti i obrazovanja klasa: UP/I-004-01/22-01/7, urbroj: 533-09-22-1 od 20. svibnja 2022. te je tužiteljici djelomično odobreno pravo na pristup preslici zapisnika o nadzoru prosvjetne inspekcije obavljenom 8., 25. i 26. ožujka 2021. u školi V. L., dok je odbijen zahtjev tužiteljice za pristup informacijama na sedmoj stranici zapisnika o izvršenom nadzoru prosvjetne inspekcije u odlomku koji se odnosi na školovanje učenice s teškoćama i naloženo je Ministarstvu znanosti i obrazovanja da u roku od 8 dana tužiteljici omogući djelomično odobren pristup informaciji, a predmet je u dijelu zahtjeva u kojem tužiteljica traži omogućavanje uvida u spis predmeta inspeksijskog nadzora dostavljen Ministarstvu znanosti i obrazovanja na ponovni postupak.

2. Tužiteljica je pokrenula upravni spor jer smatra da je u konkretnom slučaju riječ o zadiranju u njezino pravo na pristup informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti, a koje pravo je zajamčeno odredbom članka 38. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske. Smatra da je tuženik rješavanju predmeta pristupio na pretjerano formalistički način, da se obrazloženje rješenja temelji na citiranju zakonskih odredbi, a odobren pristup informacijama svodi se na nekoliko redaka zapisnika prosvjetnog inspektora iz čega je više nego razvidno kako tužiteljici uopće nije odobren pristup informacijama. Smatra da je prilikom odlučivanja tuženik u cijelosti zanemario njezine prigovore i navode iz

kojih proizlazi da je inicirala provođenje inspekcijskog postupka, jer se nakon 32 godine radnog staža prvi puta susrela u radu sa slijepom osobom pri čemu je morala ulagati znatne dodatne napore i trud, a nije dobila na uvid dokumentaciju i literaturu za obrazovanje slijepih osoba, niti je bila upoznata s posebnim potrebama i smetnjama učenice. Navodi da je cilj njezinog zahtjeva bilo osiguranje dobrobiti učenice i zaštita profesionalnog ugleda i dostojanstva tužiteljice. Navodi da je dopisom prosvjetne inspekcije od 3. ožujka 2021. obaviještena da će biti proveden inspekcijski nadzor te da će o provedenom nadzoru i poduzetim mjerama i radnjama biti izvještena, međutim tužiteljica nije zaprimila nikakvu obavijest zbog čega se 4. srpnja 2021. ponovno obratila službi prosvjetne inspekcije Z. tražeći da joj se dostavi odgovor. Obrazlaže svoje opetovano traženje izvješća o provedenom inspekcijskom postupku i poduzetim mjerama i radnjama od strane prosvjetnog inspektora. Ne prihvaća stajalište tuženika prema kojem joj uvid u zapisnik nije omogućen u cijelosti u cijelu u kojem se odnosi na školovanje učenice s teškoćama u razvoju, iz razloga što je upravo na njezin prijedlog inspekcijski postupak proveden, a tužiteljica do danas nema nikakvu informaciju o mjerama i radnjama koje su povodom tog prijedloga poduzete. Navodi da se sa zahtjevom za dostavu podataka 1. listopada 2021. obratila Ministarstvu znanosti i obrazovanja, Samostalni sektor prosvjetne inspekcije, Služba prosvjetne inspekcije Z. I., kao tijelu nadležnom za provođenje predmetnog inspekcijskog nadzora, nakon čega je upućena da se sa svojim zahtjevom obrati službenici za informiranje Ministarstva znanosti i obrazovanja. Stoga tužiteljica ne prihvaća obrazloženje tuženika prema kojem stranka ima pravo uvida u spis predmeta prema odredbama propisa Zakona o općem upravnom postupku, a ne prema odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da je dopisom Ministarstva znanosti i obrazovanja od 17. veljače 2022. tužiteljici dostavljeno izvješće o provedenom inspekcijskom nadzoru od 25. ožujka 2021. no to izvješće nije bilo potpuno, zbog čega je tužiteljica svoj zahtjev ponovila 11. travnja 2022., a koji zahtjev je odbačen rješenjem od 20. svibnja 2022. koje rješenje je tužiteljica pobijala predmetnom žalbom. Smatra da je u cijelosti postupila sukladno uputama nadležnih upravnih tijela, dok obrazloženje osporenog rješenja tuženika tužiteljicu dovodi u stanje zbuđenosti, jer se svakim zaprimljenim dopisom upućuje na različite adrese, bez stvarne mogućnosti ostvarivanja prava. Poziva se na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama i odredbu članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u dijelu u kojem propisuju da svatko ima pravo na provođenje postupka u razumnom roku te s tim u vezi navodi i zauzeta stajališta u odlukama Europskog suda za ljudska prava. Ističe da su upravna tijela obvezna primjenjivati Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te ih obvezuju stajališta Europskog suda za ljudska prava, a u konkretnom slučaju smatra da je tuženik nezakonitim postupanjem tužiteljici povrijedio prava i jamstva zajamčena odredbama članaka 13., 14. stavka 2., 29. stavka 1., 38. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske i članka 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Predlaže da Sud tužbu usvoji, poništi rješenje tuženika i tužiteljici naknadi trošak sastava tužbe u iznosu od 678,09 €.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku.

4. Tuženik se podneskom od 6. prosinca 2023. očitovao o tužbenim razlozima koje u cijelosti ne prihvaća.

5. Odgovor tuženika na tužbu dostavljen je tužiteljici sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima.

6. Tužiteljica se podneskom od 29. prosinca 2023. protivila navodima tuženika iz odgovora na tužbu, prvenstveno ističući da tuženik ni u odgovoru na tužbu ne obrazlaže iz kojeg razloga tražene informacije tužiteljici nisu dostavljene. Odlučnom smatra činjenicu što u konkretnom slučaju do danas odnosno gotovo tri godine od podnošenja zahtjeva nema nikakvu informaciju o postupanju temeljem njezinog prijedloga, a nije joj omogućen niti pristup dokumentaciji iz koje bi bilo vidljivo da su u školi V. L. ispunjeni svi predviđeni uvjeti za obrazovanje osobe s posebnim potrebama. Ističe da ne postoje okolnosti koje bi opravdale odugovlačenje donošenja odluke o žalbi tužiteljice na gotovo punih godinu dana te se poziva na stajalište Europskog suda za ljudska prava izraženo u odluci Beumartin protiv Francuske, prema kojem duga razdoblja za vrijeme kojih postupak stagnira bez davanja ikakvih objašnjenja nisu prihvatljiva, a o čemu je riječ u konkretnom slučaju. Tužiteljica predlaže da sud usvoji tužbu, obveže tuženika tužiteljici naknaditi trošak upravnog spora uvećan za sastav ovog podneska u iznosu od 625 €.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja rješenjem klasa: UP/I-004-01/22-01/7, urbroj: 533-09-22-1 od 20. svibnja 2022. odbacilo zahtjev tužiteljice za pristup informacijama kojim je tražila dostavu dopunjenog izvješća o provedenom nadzoru i poduzetim mjerama i radnjama od strane prosvjetnog inspektora nakon završenoj inspekcijskog nadzora u školi V. L. u Z. Tijelo javne vlasti zahtjev je odbacilo pozivom na odredbu članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.) prema kojoj će tijelo zahtjev odbaciti ako ne posjeduje traženu informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

9. Tijekom žalbenog postupka tuženik je utvrdio da se zahtjev tužiteljice koji je nazvala "dopunjeno izvješće", odnosi na informacije o poduzetim mjerama i radnjama prosvjetnog inspektora nakon završenog inspekcijskog nadzora u imenovanoj školi. Kako se zahtjev odnosi na traženje informacija o mjerama i radnjama nadležnog inspektora nakon završenog inspekcijskog nadzora tuženik je pozivom na odredbe članaka 18., 29., 30., 35. i 37. Zakona o prosvjetnoj inspekciji ("Narodne novine", broj: 61/11., 16/12., 98/19. i 52/21.), a sukladno sa stajalištem ovog Suda izraženom u presudi broj: UsII-269/17 od 30. studenog 2017. prema kojem kada zatražene informacije predstavljaju informacije od javnog značaja one trebaju biti dostupne javnosti jer se onemogućavanjem transparentnosti u radu tijela javne vlasti onemogućava i Ustavom zajamčeno pravo na pristup informacijama, zaključio da je zahtjev tužiteljice djelomično osnovan.

10. Naime, tuženik je zahtjev tužiteljice ocijenio osnovanim u dijelu u kojem se odnosi na postupanje prosvjetnog inspektora po podnesku tužiteljice. Stoga je tuženik osporenim rješenjem poništio rješenje javnopravnog tijela od 20. svibnja 2022. i naložio javnopravnom tijelu da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja tužiteljici omogući uvid u dio zapisnika o nadzoru prosvjetne inspekcije od 8., 25. i 26. ožujka 2021. u odlomku koji se odnosi na školovanje učenice s teškoćama u razvoju i to redak 1., 15. do 18. na način da se na istima prekriju slijedeći podaci: na prvoj i sedmoj stranici inicijali učenice, na prvoj stranici naziv predmeta nastavnice koja je podnijela podnesak i u tim je dijelovima zahtjev za pristup informacijama odbijen. Također je odbijen zahtjev u dijelu u kojem se na 7. stranici zapisnik o nadzoru prosvjetne inspekcije od 8., 25. i 26. ožujka 2021. odnosi na školovanje učenice s teškoćama u razvoju u retku 2. do 14.

11. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik proveo test razmjernosti i javnog interesa te je u žalbenom postupku ocijenio da u odnosu na odbijeni dio zahtjeva za pristup informacijama ne prevladava javni interes, već prevladava potreba zaštite prava na ograničenje, jer bi dostava navedenih podataka predstavljala nepotrebno zadiranje u privatni život djeteta i podnositeljice predstavke zbog čega u ovom dijelu tužiteljici nije omogućeno pravo na pristup informacijama.

12. Iz navedenog proizlazi da je tuženik sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22.) tužiteljici omogućio uvid u zapisnik nadležnog inspektora u dijelu u kojem se taj zapisnik odnosi na radnje i mjere provedene povodom zahtjeva tužiteljice za provođenje inspekcijskog nadzora.

13. U preostalom dijelu u kojem se zahtjev tužiteljice odnosi na omogućavanje uvida u kompletan spis predmeta inspekcijskog nadzora tuženik je zahtjev dostavio Ministarstvu znanosti i obrazovanja na ponovni postupak iz razloga što je rješenjem od 20. svibnja 2022. ovo javnopravno tijelo zahtjev tužiteljice odbacilo uz obrazloženje prema kojem nema traženu informaciju, niti ima saznanja gdje se tražena informacija nalazi. Tuženik je u provedenom postupku utvrdio da je javnopravno tijelo tužiteljici dostavilo obavijest prema kojoj se zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem traži uvid u spis inspekcijskog nadzora ne smatra zahtjevom u smislu odredbe članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, pri čemu nije uputilo tužiteljicu na način na koji može ostvariti pravo uvida u zatraženi spis predmeta.

14. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda, rješenje tuženika u cijelosti je pravilno i utemeljeno na odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Okolnost što rješenjem tuženika nije doneseno u roku kako to propisuje odredba članka 24. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama svakako ukazuje na neažurnost u radu tuženika, međutim nije razlog za donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari.

15. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda, razlozi na kojima tužiteljica temelji tužbu u ovom upravnom sporu nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika. Stoga je na temelju odredbe članka 57. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao pod točkom I. izreke. Budući da tužiteljica nije uspjela u ovom upravnom sporu to je kao neosnovan, pod točkom II. izreke, odbijen njezin zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, temeljem odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu 4. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner, v.r.